

PAUWTJE PLUIM

en de wonderlijke
molen De Hoop

Op een zonnige ochtend besloot Pauwtje
Pluim naar de molen te gaan.

Niet zomaar een molen, maar De Hoop,
een oude molen die sinds 1742 trots aan
de Noorddijk in Wieringerwaard staat.

Terwijl hij over het pad langs de
molensloot wandelde, hoorde hij het
kraken van de wieken in de wind.

De molen draaide nog altijd, dankzij de
inzet van vrijwilligers die graan tot meel
malen.

Pauwtje huppelde naar de molendeur,
zwaaide en werd begroet door molenaar
meneer Jan.

“Kom binnen, Pauwtje!” zei Jan. “Vandaag
werk je met mij mee om de polder droog te
houden...”

Pauwtje keek verbaasd: “Maar wacht, is
het geen korenmolen?” vroeg hij.
Molenaar Jan glimlachte en legde uit dat
de molen vroeger water verplaatste, om de
polder droog te houden. Later werd hij
omgebouwd om graan te malen – en dat is
óók heel belangrijk!

Jan gaf Pauwtje een molenaarsmuts en leerde hem hoe ze de raderen op gang brachten. Samen lieten ze de houten wieken draaien en luisterden naar het ratelen van het raderwerk.

Pauwtje vond het spannend – wat gebeurt er veel in zo'n oude molen!

Jan vertelde dat De Hoop een rijksmonument is. "De molen is eeuwenoud en helpt mensen – eerst met droogleggen, nu met brood bakken."

Pauwtje voelde zich trots. "Ik mag helpen bij zo'n bijzondere molen!"

Na een dag vol wind, meel en verhalen,
zakte de zon achter de dijk. Buiten
genoten Pauwtje en Jan van verse
pannenkoeken, gebakken met meel van de
molen.

“Dank je wel, meester-molenaar! Wat heb
ik veel geleerd!” riep Pauwtje blij.

Met een rugzak vol meel en een hart vol
herinneringen liep hij terug door de polder.
Hij keek nog één keer om naar de molen
en besloot: “Later bouw ik zelf een molen,
zodat de Pauwenstad altijd blijft draaien!”

Dit boekje is een uitgave van
Pauwenstad.nl